

NOVA

SOČA

(Izdaja za Gorico.)

„Nova Soča“

Izhaja vsak petek o polne in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 4.40, Pol leta „ 2.20, Četrť leta „ 1.10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročino znižamo, ako se oglašé pri upravnistvu.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kedar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

Uredništvo in upravnistvo je v Marzinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

Oznanila

in „poslanice“ plačajo se za štiristopno petit-vrsto:

8 kr., če se tiskajo 1krat,

7 „ „ „ „ 2 „

6 „ „ „ „ 3 „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v prodajalnici G. Likarja in v tobakarnah v Nauski in Solski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravnistvu „Nove Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Spinčičeva zadeva v poslanski zbornici.

I.

Govor poslanca dr. Herolda v 148. seji dne 5. julija 1892.

Visoka zbornica! Ker je moj tovariš in prijatelj dr. Pacák vsled smrti v svoji rodbini zadržan zagovarjati pred visoko zbornico svoj predlog v zadevi Spinčičevi — koji predlog se je odlašal že toliko časa — prevzel sem jaz ta posel na njegovo prošnjo. Meni bode pač težko vso to zadevo osvetliti tako, kakor bi jo bil lahko posl. Pacák, ki je proučil vse gradivo, zbrano v spisih. Vsakako nas mora presenetiti, da se zadeva poslanca Spinčiča uprav danes obravnava pred dvojnimi sodiščem. Danes se odloči pred državnim sodiščem o pritožbi Spinčiča proti ministerstvu nauka, in tudi tukaj, v tej visoki zbornici, se danes vsaj obravnava o tožbi poslancev Pacáka in tovarišev proti ministerstvu nauka v zadevi Spinčičevi.

Stališče, na koje se postavita ta dva činitelja, bode vsakako in mora biti različno. Državno sodišče preišče to uprašanje po strogo pravnem značaju, rekel bi: morda po strogo formalno-pravnem značaju. A poslanska zbornica bode, po mojem mnenju, vso to zadevo stidila ne toliko s pravnega stališča, ampak bolj s stališča političke morale (Prav res!). Naj je razsodba državnega sodišča ob tem uprašanju taka ali taka; naj že državno sodišče odloči, da se ugodno tožbi, ali pa, da se odkloni — ta razsodba državnega sodišča, naj je že negativna ter tožbi neugodna, ne more, po mojem mnenju, nikakor uplivati na mnenje visoke zbornice, kajti s stališča političke morale se ne dá odobriti odpust poslanca Spinčiča iz službe ter zagovarjati s paragrafi in postavnimi določbami (Dobro!).

Ker mi je dana naloga, ntemeljiti tu predlog Pacákov, bodi mi dovoljeno, gospóda moja, da izpregovorim z malimi besedami na sploh o oni osebi, o kateri je tu govor, ter o vsem učinu, dovršivšim se pred uprašanjem, o katerem obravnavamo tu danes. Kaj se je dogodilo? Deželni šolski svet za Gorico in Gradiško je spoznal z naredbo z dne 5. decembra 1891. državnega poslanca Spinčiča, kot profesorja na učiteljsku v Gorici, krivim dvojnega službenega pregreška, storjenega na jedni strani povodom zagrebške razstave v septembru leta 1891. po vsebini njega javnih govorov kot voditelja istrskih Hrvatov, naperjenih

proti sedanji državopravni uredbi države, in na drugi strani po njega odličnem agitatoriskem delovanju povodom obnih državno-zborskih volitev ter dopolnilne volitve v oktobru 1891. v Istri — ter je sklenil, predlagati pri ministerstvu za nauk in bogočastje kot disciplinarno kazen, naj se Spinčič odpusti iz državne službe.

Na ntok, predložen naučnemu ministerstvu proti temu sklepu deželnega šolskega sveta za Gorico in Gradiško, razglasilo se je vsled sklepa z dne 7. marca, da se zavrne ntok, da se torej odloči odpust iz službe v zmislu predloga deželnega šolskega sveta.

Torej, gospóda moja! ob tem uprašanju, za katero gre tu, morajo veljati vsakemu nepristranemu človeku pravo za pravo in razlogi, navedeni v disciplinarni razsodbi deželnega šolskega sveta za Gorico in Gradiško za odpust profesorja Spinčiča iz državne službe.

Mi se tu nikakor ne moremo sklicevati na kake druge pregreske, o katerih morda vé naučno ministerstvo. Mi nikakor ne moremo smatrati kot podlago razsodbi kaj drugega, nego to, kar je izraženo v razlogih.

Državni poslanec Spinčič je bil torej spoznan krivim dvojnega službenega pregreška: prvič, ker je imel na razstavi zagrebški politički govor, drugič, ker je odlično deloval pri splošnih državnozbornih volitvah v letu 1891. in pri dopolnilni volitvi v oktobru 1891.

Kaj je vendar zagrešil ubogi Spinčič v Zagrebu glasom razlogov deželnega šolskega sveta za Gorico in Gradiško? „Rekli ste namreč mej drugim“ — tako se govori do profesorja Spinčiča —: „Dal Bog, da mesto zagrebško, ki je danes moralno glavno mesto vseh Hrvatov, prej ko mogoče postane tudi v materijalnem pogledu glavno mesto našega naroda“. Tiči li v tem disciplinarni pregrešek, da bodi Zagreb moralno glavno mesto vseh Hrvatov, ali pa je menilo naučno ministerstvo, da bodi nemoralno glavno mesto? „Živel Zagreb, živila združena Hrvatska!“ Menita-li deželna šolska oblast za Gorisko in Gradiško in naučno ministerstvo, da naj se raztrže in razdeli Hrvatska?

„Postavili so mej nas ograje, da bi delili naše dežele ter jih držali razdeljene, a te ograje ne zmorejo nikakor, da bi v nas zadušile ukupnost misli in čustev“.

„Želimo, da kakor sta nas danes v tej dvorani zaručila župan in mestni zastop, da se združimo vsi v širšem zmislu pod jedno streho.“

V tem uvidevajo pogrešek proti sedanji državopravni uredbi države; smatra

se torej želja po združenju Hrvatov, živečih v avstro-ogerski monarhiji, kakor da je naperjena proti ustavi države. Menim, da ne jaz, opozicijski poslanec, ampak vsak minister Njegova Veličanstva in kralja moral bi se upreti takemu razumljenju. Jaz trdim, da so vzlic dualizmu in vzlic ustavi iz leta 1867. že združeni vsi Hrvatje živeči v avstro-ogerski monarhiji — in sedaj imamo še monarhijo in državo —, in da se tako združenje v kulturnem in materijalnem pogledu nikakor ne zadevuje ob državno pravo avstro-ogerske monarhije. Morda se pa goji tudi želja, da se tudi Hrvatje izven države — vsaj jih živi nekaj v Bosni in Hercegovini — združijo pod žezlom habsburške dinastije. No tako željo sme vendar gojiti vsak Avstrijec (Veselosť).

Tako razumljenje kaže se nam jasno iz nekega stavka Spinčičevega, ki ga je izpregovoril pri Starčeviću, namreč, da je mislil na združenje Hrvatov pod habsburško dinastijo (Čujte, čujte!), kar pa deželni šolski svet označuje nastopno: „Da ste se izjavili upravi tako, pripoznali ste brez ovinkov, in oni mali popravki, koje podati se vam je zdelo umestno, pa ne morejo oslabiti, ker so večinoma nebitveni, važnosti in tendenci Vašega nagovora; tem manje, ker ste vendar-le, po Vaši lastni izjavi, izrazili željo po združenju Hrvatov, nasprotnem državopravni uredbi države.“

In tudi te se mora smatrati kot potrdilo te želje, da ste v nagovoru pri Starčeviću njega slavili kot istega, ki je baje prvi dokazal zgodovinski, da Istra je spadala h kraljestvu hrvatskemu.“

Tako se govori v odloku c. kr. oblasti o izredno lojalni izjavi jednega poslanca, izjavi, koje bi morali vsikdar uvaževati. (Čujte, čujte!) (Dalje pride)

DOPISI

Iz Ptuj, 11. julija. — Naša „Starjanska Čitaonica“ imela je svoj občni zbor 3. t. m.; udeležilo se ga je prav mnogo članov. Navzroč je bil tudi c. kr. vladni komisar g. Dolinar.

Veleč. gospod predsednik dr. Matko Laginja pozdravil je zbor s krasnim nagovorom; na to je društveni tajnik gosp. Konrad Janežič prečital poročilo o odbojem delovanju v preteklem društvenem letu. Gosp. blagajnik Dragotin Fakin poročal je o društvenem gmetnem stanju, ki lepó napreduje.

narodu, kateri je bil zjedinen na podlagi narodnostnega načela in svobode, a je sedaj tako svobodnjask, da neče priznati slovenske narodnosti teh svojih podanikov, ter jih tako neznanstvo potujčuje, kakor se do sedaj še ni godilo v nobenaj drugi državi na svetu. Vsled tega nima v italijanskem kraljestvu slovenski jezik po učilnicah in uradih čisto nikake pravice.

Razume se, da je tako nečloveško ravnanje peklo zavednega in odločnega Slovana Pavša, pa misli si je: tako je, kadar imamo opraviti z ljudmi, kateri razumejo svobodo vitem smislu, da le njim se ne sme goditi krivica, oni pa jo smejo slobodno drugim prizadevati.

A kar je vernega, značajnega in do skrajne meje poštenega moža se dosti bolj peklo in skelelo, je bilo to, da je videl, kako je ne samo posvetna, ampak tudi duhovska oblast v videnski vladikovini nasprotna slovenskemu življu in jeziku. On, ki je bil prvi zavedni in odločni Slovan v službi v zapadnem delu Beneške Slovenije, je zapazil, kako duhovski višji in nižji krogi na tihem dosledno izpodrivajo slovenski jezik iz cerkva slovenskih občin. Dolgo časa je trpel in se premagoval. Predzadnje jesen je pa prišel v sosedno mu vas Platišče neki duhovnik, kateri, dasi Slovenec po rodu, je začel najedenkrat v cerkvi učiti in propovedati v furlanskem narečju namesto v slovenskem jeziku, kakor je bila navada do tedaj. Pavša, videč to grozno krivico in prepričan, da ljudstvo teh furlanskih propo-

Novi odbor se je takó-le sestavil: dr. Matko Laginja predsednik, Don Ante Jakić podpredsednik, Josip Fran Križaj tajnik, Franjo Perič blagajnik, Ivan Špič in Ivan Mrzljak odbornika; namestniki so pa gg. dr. Konrad Janežič, Viljem Grum, Franjo Mihaljevič, Dragotin Fakin, Anton Fakin in Emanuel Schwarz.

Dostaviti treba, da je naša Čitaonica v preteklem društvenem letu napredovala v vsakem pogledu, kar je zastuga starega odbora. Hvala mu!

Občni zbor je bil počel ob 5. popoldne in je trajal do 7. zvečer; pozneje je bil koncert, pri katerem smo se pozno v noč radovali o vedno veselejem napredku naše Čitaonice. Živila!

Iz Ptuja 8. julija. — „Star. pevsko društvo“ v Ptuj sklenilo je v zadnji svoji seji dne 5. t. m., da za priliko „Velikega koncerta“ dne 14. avg. 1892. v Soštanju najame poseben vlak iz Celja v Soštanj. To zadevo izročil je odbor gosp. Drag. Hribarju v Celju s prošnjo, naj skrbi za to, da bode vlak na vsak način ob 9. uri popoldne v Soštanju.

Ob 10. uri bo sv. maša in po maši skupna pevaska vaja. Po pevski vaji bo obed, po obedu društveno zborovanje (občni zbor). Koncert s sodelovanjem vojaške godbe pa prične točno ob 4. uri popoldne.

Pele se bodo že večkrat po časnikih razglašene pesmi:

- Mešani zbori: Volarič: „Grajska hči;“ Foerster „Ljubici;“ Vilhar: „Domovini.“ Moški zbori: Nedved: „Avstrija moja;“ Nedved: Venec slovenskih pesmi;“ Foerster: „Gorenjski slavček“ s spremljevanjem godbe.

Zagotovljeno nam je tudi sodelovanje „Ljubljanskega in Celjskega Sokola,“ ki se po došlih poročilih udeležita slavnosti korporativno.

Ves slovenski svet opozarjamo tem potem še enkrat na našo slavnost ter ga pozivljamo z vsemi močmi delovati na to, da bode slavnost vredna družica onim, s katerimi se ima društvo že ponašati.

Vabimo Te slovensko razumnistvo, vabimo Vas slovenske kmete in kmeice, pridite od vseh strani v skupno razveseljevanje, da si razvedrimo duh naš po napornem delu, da si tukaj pridobimo novih močij, in da pokažemo, kaj moremo z združenimi močmi.

Iz Idrijskega okraja na Notranjskem, 13. julija. (Nemška stranka idrijska pa notar Hans.) Naše narodno notranjsko mesto Idrija šteje okolu 5000 stanovnikov, četero

LISTEK

Anton Pavša.

Beneško-slovenski rodoljub

Tužna beneška Slovenija joče na prebranem grobu jednega svojih najvrednejših sinov, kateri jo je ljubil, kolikor se le ljubiti more in ki je zastavil za-njo vse svoje moči. Ta je bil mladi duhovnik Anton Pavša. Rojen je bil dne 29. listopada 1854. v Oborci za Starogoro. Premožna stariša (ki še oba živita) sta ga dala učiti. Mladi Slovenec je moral, kakor sploh vsi beneški Slovenci, dovršiti vse šole od prvega leta naprej le v laškem jeziku.

Še le v videnskem semenišču, kjer je bilo več slovenskih bogoslovcev, se je v družbi z njimi začel zavedati svoje slovenske narodnosti ter gojiti svoj nili materni jezik. Tega se je od tačas njegovo jako rahločutno srce s tako ljubeznijo oklenilo, da zanaprej skoro ni čutil druge radosti in drugih bridkosti nego one svojega predražega naroda.

Služil je nekaj let v Sapadi, nemški vasi videnske vladikovine (ker je poznal nekoliko tudi nemški jezik), potem je prišel v Prosnid, vas v gorah v zapadnem delu Beneške Slovenije blizu avstrijske meje pri Logeh. Tam je služil 10. let t. j. do jeseni lanskega leta.

V tamkajšnjih goratih krajih so vasi

redke, oddaljene celo vro hođa druga od druge. Mladi duhovnik je moral tedaj večidel samotariti (ker v bližini ni bilo omikaneev, s katerimi naj bi občeval), dasi je pošena družba dosti bolj prijala njegovemu značaju nego pusto samotarenje. Tako pa, ker drugače ni moglo biti, je ob lepem vremenu šel na kak bližnji vrh, ne pozabivši seboj vzeti dušnega tovariša — kako slovensko kujigo ali časnik. Ko je dospel na vrh, vsedel se je tam na trato, čital o srečnejših slovenskih bratih v drugih državah in deželah in kmalu se zamislil. Imel je pred seboj prekrasno naravno, a grozno duševno sliko. Pred njim se je razprostirala rodovitna, neizmerna ravan, ki je bila nekđaj slovenska, po kateri pa sedaj gospodarijo potujčeni potomci. Okoli njega pa še strašnejši duševni razgled: divna pokrajina z brdi in gorami, po kateri pa ravno sedaj h kratu počasne narodne smrti kakih 10 tisoč Slovanov umira. In on je mej tem narodom v stalni službi kot duhovnik in učitelj, — ali ne more on tem nesrečnim umirajočim bratom pomagati? — Uprašam: ali more kaj pomagati jeden sam človek, kadar kalni valovi velikega hudournika stopivši čez svoj breg preplavljajo, razrivajo lepo, rodovito polje? — Ob takih prilikah je treba storiti, če se more le kaj malega rešiti.

Bridka osoda, katera je vedno preganjala slovenski in še osobito slovenski živelj, je nanesla, da je sedaj čez 30 tisoč Slovencev izročeniha na milost in nemilost

*) Poslali smo v priporočenem pismu ono št. „N. S.“ s posebnim spremljevalnim pismom naravnost prevz. nadškofu videnskemu. Uredn.

narodnih društev, kjer se podpira in goji narodna zavest, petje in druge take kraju in časa primerne „cvetlice“; v svoji sredi pa ima to mesto tudi nemško-nemškutarško stranko, nemško-liberalnega notarja in mnogo „narodnjakov“ veteranjakov, ki s to nemško stranko — kokečujejo! Dočim izvršujejo narodna društva svojo nalogo kolikor moči vestno in neutrudno, in pri tem delovanju kar drugo z drugim tekmuje, katero bi več storilo narodni stvari in prid in udom svojim v užitek, — in se mestno stanovništvo ponaša s svojo odločno narodnostjo, gibljuje se vendarle med njim življi, ki se odkljujejo s svojo omahljivo značajnostno v političnem mišljenju. Danes igrajo na „konservativno“ harpo, drugi dan so ti že nemške stranke na razpolago, in če jih primeš, zvičaju se ti liki jegulja v roki. Ni čuda, da je nemška stranka dobila nekoliko več poguma, in že javno renči in kaže, da ji prebuda že sama pesem „Slovenec sem“ ali kaj podobnega! Če se k nam nasprotni stranki prištevata naš g. notar, ki živi od slovenskega kmeta grošev, potem bomo vedeli skrbeti, da ga ta kmet zapusti! Toliko za danes! —

Iz Brd, 6. julija. — Nekaj sorodnih slučajev v proslavo učerajšnega dneva je združila Božja previdnost v eni duhovnji: Na predvečer sv. Cirila in Metoda so mladi zakurili kres na višavi. Učeraj zjutraj je mnogo mladih šlo k spovedi in k svetemu obhajilu ter so se pri prvem sv. obhajilu upisali v bratovščino sv. C. in M., da z politivjo pospešijo zjedinenje razkolnih Slovanov. Popoludne so mladi imeli telovadbo v pričo domače in goriške gospode. Pozneje se je napravila „beseda“, pri kateri je neki mladič iz mesta igral šaljni prizor „Moj nemški želodec je lačen.“ Konecno se je dal mlad židek krstiti na imeni Ciril in Metod. Pog. živi mlado, narodno vojsko!

Iz Volč 27. jul. — Mito se mora storiti človeku, ko vidi, kakó je po Slovenskem vse razkosano. Slovenci imamo, rekel bi, prirojeno lastnost, da smo nesložni. Dasi vidimo, koliko mogočnih nasprotnikov imamo, ki bi nas radi uničili, vendar med seboj nismo edini, da bi z združenimi močmi odbijali sovražna nakana. — Kakor drugod, takó je tudi pri nas, v kar nam daje očiten dokaz naše „Bralno pevsko društvo.“ Kakó lahko bi ono cvetelo, da bi naša vas bila v izgled drugim! A tudi tukaj ovira in uničuje napredek nesloga. Mnogo je mož, katere pogrešamo v našem društvu, ker iz osebnih razlogov nočejo pristopiti. Potem pa govore, da se društvo premalo giblje, da prireja premalo veselje, itd. Dobro! Zakaj pa v dejanju ne pokažejo taki možje, da jim je pri srcu napredek društva? Ali bo kdaj bolje? Bomo videli, dejal je slepec!

S Cerkljanskega, 8. jul. — Pravoimate, g. urednik, da v svojem cenjenem listu neprenehoma povdarjate našim rojakom: kadar hočete doseči svojih pravic v vseh uradih — bodite možje in pišite izključljivo in trdo v materinem jeziku. Toliko opominjate in prepričujete — pa žalibog v tem pogledu se do sedaj v marsikaterem kotu mile naše domovine še ni otajal led zamernosti, mlačnosti in nevednosti! Tu vam je nekdo v naši gorski vasi, kamor Vaš list drugače pridno dohaja, hotel nekaj dobiti od velesl. c. kr. finančnega nadzorništva v Gorici. In glejte učenjaka! Svoje živodnini slišalitalijanskega glasu — in vendar vam naredi prošnjo v tem ... sladkem jeziku! Prekobalil je mož tri gore in tri doline, da je našel

nam duhovniku silno neljubo. In ko je zaradi boleznih moral oditi iz Prosnida pokojni Pavša, ter je prišel na njegovo mesto drugi duhovnik, je ostal v tamošnji cerkvi še v rabi naš slovenski jezik, ter se ni uvedla furlansčina kakor, se je nameravalo poprej. Tu ima častiti bralec jedno sliko iz pokojnikovega življenja in njegovega bojevanja za pošteno našo narodno stvar. Kdo bi pa mogel povedati, kolikokrat se je on potezal za svete pravice zanemarjenega našega naroda? Ko je kdo Slovanom zabavljaj bodisi iz sovraštva ali nagajivosti, mu Pavša nikoli ni ostal odgovora dolžan, temveč zavrnil ga je odločno in ognjevit, naj je bil zabavljavec že posvetnega ali duhovskega stanu.

Ze pred kakimi šestimi leti se je dogodilo, da je na letaem cerkvenem shodu v Prosnidu ahtanski župnik ukazal furlanskemu duhovniku, naj ima furlansko propoved v cerkvi, in to pred samim slovenskim občinstvom. Naravno je bilo kasneje pri skupnem obedu med duhovniki o tem mnogo glasnega govorjenja. Župnik je svoj ukrep zagovarjal. Pavša pa je bil tako skromen, da je rekel: „Ko bi bil župnik sam propovedoval, naj bi še bilo, naj bi bil govoril furlanski, ko ne zna slovenski. Ali ker je že drugemu izročil govor, bi ga bilo treba pač slovenskemu duhovniku izročiti, ko takih ni manjkalo.“ Pri cerkveni slovesnosti in obedu je bil tedaj navzoč tudi duhovnik iz neke bližnje vasi. Ta je potem o dogodku sporočal v tedanji „Soči“. A Pavša je bil potem sumničen in nadlegovan, kakor da bi bil on tisti sestavek spisal.

(Konec pride)

mazača, ki mu je pomagal ogrditi lastni narod!!

Prosilcu se pa prav gotovo odpró oči in videl bo, da takega klečeplaza vse zaničuje. Prav! Grd je tič, ki onesnaži rôdno gnezdo.

Politični razgled

Nadvojvodinja Margarita Sofija, najstara hči nadvojvode Karola Ludovika, zaročila se je 12. t. m. v Reichenau z vojvodo Albrechtom Württenberskim, namenjenim prestolonaslednikom.

Spinčičeva zadeva prišla je že v tork 12. t. m. v imunitetnem odseku na vrsto. Predsedoval je posl. Franc graf Coronini. Obširno je govoril Mladoček dr. Lang ter dokazoval, da se je kršila poslanska imuniteta z odpustom iz službe. Za njim je posl. dr. Ferjančič obširno utemeljeval nezakonitost vladinega postopanja ter predlagal, naj odsek zahteva od vlade vse akte, da se pouči o vseh podrobnostih preiskave. Posl. dr. Weeber je poudarjal, da je Spinčičev slučaj nov dokaz, kakó potrebna je natančna službena pragmatika. Naslednja seja bo drevi.

O Spinčičevi zadevi objavimo, ako bo le mogoče, vse govore v poslanski zbornici, ker so zanimivi in poučni. Pričeli smo s prvim govorom dr. Herolda.

Upravna vrednote je zdaj na dnevnem redu poslanske zbornice. Iz stvarnih ozirov imajo vladine predloge veliko več prijateljev nego nasprotnikov. Tudi Mladočki so po večini za uravnavo, katere potrebo spoznavajo — toda iz političnih ozirov bodo glasovali proti njej. O tem uprašanju se mnogo govori in piše; o njej obširno razpravljajo imenitni narodnogospodarski veščaki, a pri vsem tem si je doslej skoro nemogoče ustvariti o njej kako stanovitno podobo. O njeni prednosti ali o napakah nas pouči še le prihodnost, a danes zares ni mogoče soditi, kateri proroki ostanejo na cedilu.

Razne politične novice. — Hrvatski sabor je sklican na 4. dan avgusta. „Srečna“ trojčina kraljevina, ki imaš take možje v saboru! Kaj naj od njih pričakujemo?

Občinske volitve v Zagrebu vršile se bodo koncem avgusta. Vladni komisar prireja zdaj volilne imenike, po katerih bo seveda zagotovljena zmaga — madjaronom, zlasti ako bota opoziciji nejedini, kakor doslej. Kaj bo, ako celó glavni kraljevski Zagreb pade v roke madjaronom? Na noge, bratje, in složno na delo, da odvrnete toliko sramote od ljubljene Hrvatske!

Upravna vrednote bo v ogerski zbornici sprejeta po vladnih predlogih z veličansko večino.

Na Francoskem je že zopet žugala ministerska kriza. Rešila se je takó, da je odstopil le minister mornarice. — V Parizu bo 1900 zopet svetovna razstava. Francozje se že pripravljajo na njo.

Na Angleškem so se vršile zadnje dni nove volitve. Glavni stranki sta bile Salisburyjeva in Gladstonova. Zadnja bo imela v novi zbornici večino. Načelnik Gladstone je Slovanom prijazen mož; zató se smemo nadejati boljših časov, ako pride on res na krmilo.

Politična pravda v Sofiji. — Stanoulor in Koburčan hotela sta se kar z jednim udarcem znebiti vseh svojih nasprotnikov in dala zató zapreti in kot morilce ministra Belčeva pred sodišče postaviti celo vrsto političnih sovráznikov. Obravnava ima mimo zgoraj pvedanega namena še drugi: dokazali pred svetom, da je Rusija kriva vseh bolgarskih homatij, da je ona tista sila, ki zbira, podpira in vodi vse nezadovoljne življe. Obravnava pred vojaškim sodiščem v Sredu je dokazala, da je na Bolgarskem sila mnogo nezadovoljnih življe, pritožbe proti Rusiji pa so se izjalovile. Vse, kar sta v tem oziru trobila v sret Stambulov in Koburčan, bilo je le izmišljeno. Obravnava je pokazala, da sta predsednik in tajnik „slavj. blagotvornega občestva“ v Odesi delila podpore nekaterim bolgarskim ubežnikom, kateri so bili brez zaslužka — drugega pa nič.

Domače in razne novice

Osebnosti. — Razpisano mesto profesorja na goriški gimnaziji je dobil dr. Karol Vrba, Nemec s slovenskim imenom. — V ponedeljek je umrl znani goriški trgovec Fran. Lazzar v 68 letu svoje dobe.

Drobne novice. — Toča je v ponedeljek zvečer zopet pobila prav tiste kraje, kakor zadnjič. Škoda velikanska. — Ustrelil se je v ponedeljek pri Solkanu neki Maran iz Koprive furlanske. — V Koprivi furlanski nastal je v nedeljo po noči ogenj v neki hiši; škoda okoli 1800 gld. — Šolsko leto na Slogini trirazrednici končalo je danes, učeraj se je vršila konecletna skušnja od 8. do 12. predpoldne. —

Radodarni doneski. — Pasji dnevi uplivajo tudi na možničke naših dobrotnikov, ki se ta mesec bolj po redko odpirajo. Ven-

dar so v zadnjih dneh došli za „Slogine“ učne zavode naslednji darovi: Ant Manzini, duhovnik v Staremsetlu, 80 kr. — Česit Ant. v Sovodnjah 60 kr. — Družba v Janezevem hotelu v Črnicah 1 gld. 20 kr. — Ant Berlot, vikarij na Srednjem, in Iga. Leban, kapelan v Ročinju, poslala sta „dobljeno stavo“ v znesku 10 gld. — Kodre Ivan župnik v Sv. Križu, 10 gld. — Dr. Jos. Jakopič in M. P. v Gorici po 1 gld. — Mozetič Jakob v Stračicah 1 gld. — Dobrotnik iz okolice 1 gld. — Fr. Moskat, vikarij na Grahovem, 2 gld.

Goriška ženska podružnica sv. C. in M. poslala je glavnemu vodstvu zopet 100 gld. „Ljubljanski Sokol“ postal je ustanovnik te naše solske družbe z doneskom 100 gld.

„Goriška trgovska in obrtniška zadruga.“ — Po celi deželi kaže se veliko zanimanje za to podjetje; od vseh strani nam dohajajo vsodbudilne besede in obljube z vsestransko pomočjo. Tudi društveniki se že oglašajo, dasi se zadruga takó kmalu ne bo mogla osnovati; doslej se je oglasilo čez sto ugovov med malimi trgovci in večjimi konsumenti. Tudi „Slovenski Jez“ se je bavil s tem uprašanjem na svojem izrednem občnem zboru preteklo nedeljo, o čemur poročamo na drugem mestu. To nam daje upanje, da se to narodno podjetje v enem letu oživi in da bo raslo ter uspevalo v vsestransko korist slovenskega naroda na Goriškem.

Gospodje odborniki so vabljeni k seji v ponedeljek ob 7. zvečer v znane prostore. Saj se lahko udeležuje kot poslušalec vsak Slovenec, ki se zanima za to podjetje; tudi razprave se lahko udeleži, le glasovati ne more. Kdor se hoče udeležiti, oglašiti se mora prej pri enem ali drugem odborniku ali predsedniku.

Mestne dopolnilne volitve v Gorici končale so v tork 12. t. m. Danes teden volil je drugi razred. Izvoljeni so bili: dr. Egidij Schreiber, ravnatelj c. kr. realke, Alojzij Kurschen, učitelj telovadbe, žid Dörries, baron Ritter in dr. Venuti. — V drugem razredu so bili izvoljeni torej trije Nemci, eden žid in en sam Italijan. In vendar je Gorica „italijansko mesto“, kakor trdi „Corriere“! Dr. Venuti je dobil najmanj glasov. Čudno, da je bil v 2. razredu, kjer voli večina uradnikov, sploh izvoljen! Se bolj čudno pa je bila taka izvolitev mogoča v enem razredu, v katerem voli največ c. kr. uradnikov; a naj bolj čudno je, da tako listo sprejme za svojo vladna stranka in ona naših italijanissimov! Kakó se pač časi spreminjajo!

Prvi razred volil je v tork; ta dan je bil dan zmešnjave, kakoršne že dolgo ni bilo. Na predvečer volitve raznašale so se po mestu okroznice, ki so nosile podpis „konservativni odbor“, ter priporočale kot kandidate gg. Lenassi-ja Alfreda, Battistig-ja Antona in Strehel-ja Josipa. Takoj na to sta prva dva nabila po mestnih voglih objavo, da ne sprejmeta take kandidature. Čez noč se je potem sestavila nova lista: dr. Verzeznassi, Fr. graf Coronini in notar dr. Nordis. Zadnji je zjutraj pred volitvijo nabil po zidovih izjavo, da ne sprejme izvolitve, g. R. M. Vervega pa je izdal objavo, da konservativna stranka se letos ni udeležila volitev, da torej ona lista kandidator, ki se pripravljajo pod konservativno krinko, nima pravice stopiti v volilni boj pod takim imenom. — Udeležilo se je 192 volilcev: od teh je dobil Verzeznassi 141 in Battistig 104. Coronini je dobil 79, Nordis pa 80 glasov; zató se je ob 5. pop. vrsila med njima ožja volitev, pri kateri je bil izvoljen Nordis. „Corriere“ se kaže zadovoljnega s temi volitvami, a v srcu si misli in želi vse drugače! Da se kaže zadovoljnega celó s takimi kandidati, to je najsijajnejše spričalo njegove slabosti in strahu pred — Slovanci. Ako bi nas ne bilo, to bi se v Gorici volilo vse drugače; mi le s svojo navzočnostjo, tudi če se ne ganemo, že krotimo skrajne laške življe!

C. kr. realka v Gorici končala je danes teden svoje šolske leto. Vseh učencev (z vadnico vred) je bilo 270 in to 165 iz Gorice, 105 iz drugih krajev; po veri bilo 251 katolikov. Po narodnosti pa 171 Italijanov, 52 Slovencev, 43 Nemcev in 4 drugih narodnostij. (Med Italijani je štetih tudi 54 učencev z vadnice.) Prvi red je dobilo 190 učencev, drugi 31, tretji pa le 5. Na realki je bilo 5 odličnjakov, med temi so trije Slovinci, namreč: prvošolec Mihael Battistič, drugošolec Devet Karol in tretješolec Mašera Franc iz Kobarida. Tudi naši realci delajo torej vso čast svojemu narodu! Takó je prav! Kar smo rekli gimnazijalcem, velja tudi za realce. Pridno in srčno naprej! — Solvine so plačali vsi realci 4717 gld. 50 kr. — Poleg ravnatelja dr. Egidija Schreiber-ja, poučevali so naslednji gospodje: Alojzij Möstl, Fr. Plohl, Jakob Čebular, Peter Petronio, Ivan Taurer, Jašt Hendrych, Karol Kleissl, Nikolaj Ravalico, Fr. Babs, dr. Hilarij Zorn, Ferd. Seidl, Karol Schwarzer, Vincenc Dittrich in Alojzij Kurschen. Razprto tiskani so Slovinci.

Zrelotni izpit so prestali naslednji sedmošolci: Bruggnaller Adolf, Ivanoff Stefan, Kodermač Alojzij, Mlekuš Jakob, Olivotto Josip, Orel Ivan, Quantschnigg Tomaž.

Na prvih 77 straneh šolskega poročila nahaja se učena razprava „Stellung des französischen Adjektivs“; spisal jo je profesor Jašt Hendrych, učeni jezikoslovec in na tem zavodu jako priljubljeni profesor francosščine. Ta razprava bo gotovo zanimala vse tiste, ki se pečajo s svetovno-veljavnim jezikom francoskega naroda; njena obširnost nam je prav očiten dokaz tudi o temeljitosti, s katero je gospod profesor Hendrych obdeloval francoski pridevnik.

Prihodnje šolsko leto začne 16. septembra; vsprejemni izpiti se bodo vršili 14. in 15. sept.; pri vstopu se plača 2 gld. 80 kr.

Rinnovamento od torika je zopet poln zanimivega za zas berila. Priobčil je v doslovnem prevodu ves govor dr. Lueger-ja povodom Spinčičeve razprave v poslanski zbornici dunajski. Iz „Diritto Croato“ je ponatisnil članek „Una coda alle ultime elezioni in Istria (Dodatek k zadnjim istrskim volitvam).“ Dalje je posvetil izboren članek tržaškemu „Mattino“ v odgovor na njegova zvičanja vsled našega prvega članka. Objavil je članek o koperskem odvotniku Sandriinu in njegovih tovariših, ki so bili kaznovani pri okrožnem sodišču v Trstu vsled zapeljivanja k sleparski volitvi. Poleg drugih manjših člankov je pa jako zanimiv članek o profesorju Babschu, kateri je ponatisnil iz pokojne „Rassegne“. V onem članku se prav zanimivo slika, kakó je učeni profesor „uzmal“ gradivo iz zapiskov dr. Bizzarra o našem Gradežu ter spisal obširen podlistek v „Neue fr. Presse“. Mož je že vaju takemu umazanemu poslu, kakor bomo videli o svojem času bolj obširno, ker gospod profesor želi, da ga naslikamo od glave do pete, kakor živi in diha. Fiat!

„Corriere“ je v svoji nestrpnosti proti katoličanstvu in njegovim redovom šel takó daleč, da je to začelo predsedati celó njegovim najožjim somišljenikom. Zadnje čase je začel namreč takó drzovito napadati žensko bolnišnico, ki je izročena oskrbovanju usmiljenih sester, da sta javno in jako ostro nastopila proti takemu početju mestni župan dr. Maurovič in mestni fizik dr. Arone Luzzatto. Priobčila sta v „Corr.“ več popravkov in celó posebnih tiskanih listov, v katerih sta ožigosala „Corrierovo“ resnicoljubje Dr. Luzzatto je „Corrierovo“ ravnanje nazval kar naravnost — infamno.

„Corriere“ se zdaj zviča in opravičuje proti lastnim somišljenikom, a jako nespretno, ker se njegova srborlost in nestrpnost sploh ne dá opravičiti v očeh razumnih čitateljev. Veseli nas, da se je enkrat tudi od liberalne laške strani osvetlila „Corrierova“ postenost in pravicoljubnost.

Zrelotni izpiti na učiteljsku. — Dne 11., 12. in 13. julija so delale Slovence četrtega tečaja c. k. ženskega izobraževališča v Gorici zrelotne izpite pod nadzorstvom c. k. deželnega šolskega nadzornika Antona Klodiča pl. Sabladoskega. Vseh kandidatij je bilo osemnajst. Iz med teh ste dve napravile povoljno svoje izpite. Njih imena se glasé: Božič Ida, Božič Matilda, Carnelli Amalija, Eržen Franciška, Goslar Hermina, Gueratto Ana, Heid Lina, Klodič pl. Ljudmila, Komac Marija, Krajnik Franciška, Mahorčič Marija, Manzoni Eliza, Melcher Marija, Potočnik Marija, Šusteršič Josipina in Vuga Justina.

Luegerjev govor v poslanski zbornici o zadevi Spinčičevi je hudo poparil naše nasprotnike. Zares, hvaležni moramo biti poštenemu Nemcu, da je tolikim naydušanjem pričel razkrivati primorske rane, ne plašec se tistih, ki bi jih hoteli po vsej sili skrivati. Mej poslednjimi je posl. Stallitz, ki se je tudi pri tej priliki razkoračil prav po nepotrebnem, kajti posl. Lueger ni odrekal lojalnosti vsemu mestu tržaškemu, ampak naglašal je samo, o čemur pričajo straže pred spomenikom na koldvorskem trgu in o čemer pričajo vsi oni poslanci, ki so prišli v Trst o priliki, ko so spustili v morje vojno ladijo „Cesar Fran Josip I.“ To so činjenice, kojih ne morejo izbrisati tudi najsrdečiji protesti. „Edin.“

Il Mattino se je razkoračil silno nad drom Lueger-jem, ker je v državnem zboru povedal o tem listu — resnico. „Il Mattino“ se baha, da je njegovim dopisom iz Gorice — v kojih lojalne Slovence označuje kot same proletarijatec brez vsakršnih pravic — glasno pritjevala vsa Gorica, zlasti pa glasilo italijanissimov: „Il Corriere.“ „Il Mattino“ izvestno ne bi bil naglašal žalostne te istine, ako ne bi bil tako zaslepljen, kakor v resnici je. Soglasje mej glasilom „patriotiske“ stranke tržaške in glasilom goriških intransigentov je najboljši dokaz o žalostnem položanju primorskih Slovanov. To bahanje „Mattinovo“ potrjuje isto, kar trdimo mi v enomer! „Edin.“

Loka ali Predil? — Mej tržaškim mestnim zastopom in trgovinsko zbornico unel se je hud boj v zadevi železniške zveze Trsta z notranjimi deželami. Mestni zastop je za Loko-Divačo, dočim se je trgovinska zbornica nedavno izrekla za Ture na zapad. Tržaški listi, stoječi na strani mestnega zastopa, očitajo trg. zbornici, da izpodkopuje s svojimi neumestnimi sklepi

ugled občine. „Cittadino“ označuje po vsej pravici kot veliko sramoto, da merodajne korporacije po tolikem prepiru ne vedo, kaj hočejo v uprašnju, ki je postalo za Trst pereče, vitalno. „Kako hočete zahtevati od vlade — vsklika „Cittadino“ — da kaj stori, ko niti sami ne veste, kaj hočete.“ Tako je tudi res. Trgovina v Trstu propada, tvrdka za tvrdko umika se s tržišča, tako, da se je bati hudega poloma, ako ne pride pomoč kmalu, prav kmalu. Tako pomoč nam more dati po občeji sodbi le primerna železniška zveza z notranjimi deželami. A mi trebamo pomoči precej, brez odloga; zato pa je obsojati ta mesečni boj in bi bilo najumestnejše složno se potezati za tisto progno, gledé katere je več upanja, da se izvrši. „Edinost“

Beneški Slovenci delajo naši židinj pri „Corriern“ že zopet sivo glavo. Zaduje dni priobčila je dva obširna članka na prvem mestu, v katerih neprikrito razodeva svojo veliko skrb, katero goji za obstanek ljubljene matere Italije. Avstrija je l. 1866. zgubila Benečijo; ž njo je bilo izročeni tudi okoli 40.000 Slovencev na milost in nemilost italijanski brezobzirnosti. Se večjo skrb nego Italijani v kraljestvu razodeva za poitalijančenje tamošnjih Slovencev naš „Corriere“, o čemur smo imeli priliko že večkrat poročati. Njemu se še vse prepočasno polasčujejo, ker upa — a zaman! — da za njimi pridejo goriški Slovenci na vrsto. Zato ne zamudi nikake prilike, ako more dati „kak dober svet“, kakó bi se hitreje doseglo potujčevalno spletkarstvo na Beneškem.

Da ubogi beneški Slovenci ne slišijo v šolah in uradih ne ene slovenske besede, to mu še ne zadošča, marveč tudi iz cerkve hoče kar nakrat pregnati naš jezik. Ker so pa duhovske oblasti kolikor-toliko pravične svojim slovenskim ovčicam, zato hujska proti duhovščini ter jo obdolžuje neljalnosti in — panslavizma. Ako duhovnik na Beneškem oznanjuje božjo besedo slovenskemu ljudstvu v slovenskem jeziku, onda je to panslavizem; ako čita slovensko knjigo ali časnik, onda je pa materi Italiji že takó grozno nevaren človek, da je treba redarstvo klicati na pomoč zopet njega. „Družba sv. Mohorja“ je „Corriere“ v obče lud trn v peti; posebno ga jezi, da celó na Beneškem se nahajajo njeni člani. Zaredi tega obrekuje to nedolžno družbo kot politično-panslavistično ter opozarja laško vlado na njene člane na Beneškem. Ako bi počenjali take burke listi v Italiji, ne bilo bi takó čudo, a da se toliko in na enake načine briga za beneške Slovence list na tej strani črnozlotih mejnikov, to je škandal, ki nima para. In takó dela isti „Corriere“, ki dobro vé, koliko irredentovskih knjig in časnikov iz Italije se čita pri nas, a nasprotno naj bi v Italijo ne smele niti nedolžne knjige Družbe sv. Mohorja? — Vidiš, narod slovenski, taki ljudje so goriški „Corrierovci“. Stori povsod svojo dolžnost, da se jim polomijo taki ošabni rožički!

Briska podružnica sv. C. in M. zborovala je v nedeljo 10. t. m. v Biljani. Predsedoval je pred g. Lovro Juvančič, župnik slovenski, ki je bil zopet soglasno predsednikom izvoljen; tajnikom je bil izvoljen kojski g. nadučitelj A. Sirok, blaginikom pa biljanski kapelan č. g. Vidmar Josip; na mestniki so gg. Semolič Josip, učitelj biljanski, Poveraj Avgust, učitelj šmartenski, in biljanski župan Kožlin. — Na predlog gospoda predsednika sklene zbor poslati pismeno zahvalo bivšemu podružničnemu blaginiku gospodu Hrabroslavu Volariču, ki se je iz Kozane preselil na svoje novo učiteljsko mesto v Devin, za njegovo požrtovalno delovanje pri briski podružnici. — Zbor naprosi dalje navzočega urednika „Nove Soče“, da bi zastopal podružnico pri glavni skupščini družbe sv. C. in M.

„Slovenski Jez“ imel je v nedeljo izredni občni zbor v Biljani. Na dnevnem redu je bila edina točka: razgovor o nameravanim trgovskem društvu v Gorici. Zaradi tega so se zboru udeležili predsednik in trije odborniki goriškega pripravljalnega odbora. Gosp. predsednik Andr. Žnidarčič je najprej naznanil došli pozdrav sv. Očeta papeža Leva XIII., kateremu je zbor vsklilnik trikratni gromoviti „živio!“ Potem pa je začel v obširnem govoru slikati zanemarjeno gmotno stanje Slovencev na Goriškem, kar ima glavni vir v tem, da obrtnijo in kupčijo preveč prepuščamo tujim rokam, ki pri tem bogate in nas potem še zaničujejo. Polagoma je prišel na izproženo misel o trgovskem društvu v Gorici ter povabil predsednika A. Gabrščka, naj bi razložil in pojasnil stališče, na katerem je začel delovati pripravljalni odbor goriški. Povabilenec drage volje ustreže tej želji ter obširno govori o naših narodnih in gospodarskih odnosajih v Gorici ter kakó bi si Slovenci morali pomagati v gospodarskem ter s tem ob enem v narodnem pogledu. Razložil je potem namen in pomen nameravane „Goriške trgovske in obrtnijske zadruge“. Na to se je unela živahna razprava o načinu, kakó naj bi novo društvo najuspešneje poslovalo v korist prebivalstva v Brdih. Stavili so se mnogi jako koristni nasveti, katerih pa se zdej nočemo odkriti javnosti. Naposled se je pooblastil društveni odbor, kateri naj premišluje, kakó naj bi bila Brda zastopana pri „Goriški trgovski in obrtnijski zadruzi“;

odbor „Slov. Jez“ bo nekak zadrujni pododbor za Brda. Predsednik pripravljalnega odbora je radostno pozdravil sklep obnega zboru ter dejal, da taki pododbori se bodo morali ustanoviti tudi v okolici mesta goriškega, na Vipavskem, v Soški dolini in drugod, kjer imajo trgovske zveze z Gorico. Ti pododbori bodo česna roka glavnemu odboru v Gorici; oni bodo skrbeli za to, da se bo društvo čedalje bolj širilo po celi deželi, da polagoma ne bo ne enega slovenskega trgovca, gostilničarja ali večjega konsumenta, ki bi ne bil član naše zadruge. Tako bomo Slovenci na Goriškem v trgovskem oziru organizovani v takó krepko celoto, katere ne premaga nobena sovražna sila. Dobiček bo velikansko v gmotnem in narodnem oziru; dobiček od male in velike trgovine ostane v rokah zadrugarjev, kajti dobivali bodo blagó po nižjih cenah, a še čisti dobiček si koncem vsakega leta razdelé. S tem si pa Slovenci v gmotnem oziru opomoremo, kar bo velike važnosti tudi v narodnem in političnem oziru. . . .

Zbor je z odobravanjem sprejel na znanje govornikova pojasnila ter sklenil z vsemi močmi delovati na to, da cela Brda bodo krepko podpirala novo podjetje goriških Slovencev.

Po zboru smo ostali še nekaj časa v veseli družbi pri kapljici dobre domače kapljice v gostilnici gospoda župana Kožlina. V mnogih napitnikah menjavale so se mnoge lepe misli, ki prešinjajo rodoljubna slovenska srca ob jezikovni meji. Ena napitnica je valjala tudi biljanskim pevcom, ki so nas razveseljevali z lepim narodnim petjem, da smo jih Gorici in v resnici občudovali. Pozno zvečer smo se Goričani odpeljali proti domu, nesóci seboj trdne nade v veliko prihodnost nameravanega podjetja.

Katoliški shod v Ljubljani. — Celovski „Mir“ je objavil v svoji zadnji številki vabilo na katoliški shod, katero smo prinesli tudi mi že pred 14 dnevi, ter dostavil še naslednje besede, katere v polnem obsegu odobrujemo:

„Krepkemu vabilu dodamo pristréno željo, naj bi se tudi koroški Slovenci katoliškega shoda udeležili v obilnem številu. Ob enem pa naznanjamo, da se je v ta namen pretekli mesec zbralo v Celovcu več slovenskih rodoljubov duhovskega in posvetnega stanu, ki so vestno pretresovali od osnovalnega odbora v Ljubljani poslano resolucije. — Pri posvetovanju so se razpravljale poglavite in temeljne skupne potrebe in zahteve slovenskega národa. V dosego toliko zaželjene edinosti in sloge se je povdarjalo, da bi se katoliški shod poprijel zlatega ravnila: „In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas“ (v potrebnih rečeh složnost, v dvomljivih prostost, v vseh pa ljubezen). V tem smislu so se popravljale resolucije in se pripravljale, slavnemu odboru v blagohotno porabo.

Pri tej razpravi se je tudi omenjalo da imajo načrtane resolucije preveč m e n á r o d n o in premalo slovensko lice. O narodnih naših težnjah, katerih imamo v izobilju, se le malo kje in memogredé kaj omenja. — Tudi se je naglašalo, da so resolucije več ali manj posnete po resolucijah že minulih nemških katoliških shodov, ktere pa ne morejo nam služiti za podlago, kajti razmerje med nami in Nemci je vse drugačno; slednjim ni več treba boriti se za obstanek svojega národa, njim je že sedaj vse zagotovljeno.

Kaj pa mi Slovenci? Na nas se čedalje bolj pritiska. Nočejo se nam pripoznati ni najmanjše pravice. Posebno Slovenci ob mejah se moramo boriti z vso svojo odločnostjo za vsako p e d z e m l j e in za vsako drobtinico; dejanske ravnopravnosti nam nočejo pripoznati, četudi plačujemo tako dobro davek v denarjih in krvi, kakor Nemci in drugi národi v Avstriji. Da bi se na slovenskem katoliškem shodu o naših narodnih težnjah ne smelo razpravljati, s tem bi se mi nikakor strinjati ne mogli, in koroški Slovenci, prisiljeni po svojem neznosnem stanju, bomo prvi, ki hočemo pri tej priliki povzdigniti glas za skupne koristi národa slovenskega, kajti vsak národ ima svoje potrebe — pa tudi pravico do obstanka. Skušnje nas pa učijo, da se s popustljivostjo ničesar ne dá doseči, zato je treba odločno in neustrašeno vsikdar in povsod, kjer se zbirajo Slovenci, trjati, da se ustreže vendar enkrat tudi že našemu ubogemu in teptanemu národu slovenskemu. Učimo se odločnosti od naših nasprotnikov in posnemajmo jih v njihovi predznosti!

Toliko omeniti smo si šteli v dolžnosti. Slavni osnovalni odbor I. slovenskega katoliškega shoda se boče gotovo tudi v tem smislu oziral na naše želje in potrebe v skupni blagor vseh Slovencev — tipinov“.

Pogojl za udeležbo na I. slov. katoliškem shodu. — Pripravljalni odbor poslal nam je naslednje naznanilo: Razposlali smo vabilo na vse katoličane po slovenskih deželah na I. slovenski katoliški shod v Ljubljani. Odgovori na to vabilo so v obče za katol. shod ugodni in prijazni. Nadejati se je torej obilne udeležbe. Zato glavni osnovalni odbor tukaj objavi pogoje za udeležbo na I. slov. katol. shodu:

1. Kdor se hoče udeleževati I. slov. katol. shoda, mora imeti vstopnico, gla-sečo se na njegovo ime. S to vstopnico ima prost vstop k vsem odsekovim sejam in slavnostnim shodom. Vsakdo se pri yhodu

v dvorano reditelju skaže z vstopnico. Za dame se bodo izdajale posebne vstopnice za slovesne seje.

2. Kdor se misli vdeležiti I. slov. katoliškega shoda, naj se oglasi za vstopnico do 15. avgusta t. l., in sicer neposredno pri glavnem osnovalnem odboru v Ljubljani ali pa posredno pri lokalnih odborih in č. gg. župnikih, kateri naj blagovolé vsaj do 15. avgusta t. l. doposlata glavnemu osnovalnemu odboru v Ljubljano imenik oglašeni vdeležencev iz svojega kraja, oziroma fare. Pisarna glavnega osnovalnega odbora je v Ljubljani v stolnem župnišču, Semeniške ulice 2, II. nadstropje.

3. Z ozirom na prostovoljne darove se je cena za vstopnico znižala ter velja eden goldinar za osebo. S tem se poravnajo veliki stroški za I. slov. kat. shod.

4. Kdor želi prejeti tiskano poročilo o I. slov. katol. shodu, naj priloži v ta namen za jedno še 50. kr., in poročilo se mu svedobno pošlje na dom.

5. Kdor želi, da mu osrednji pripravljalni odbor v Ljubljani preskrbi prenočišče, naj to razločno pri oglasu naznani. Račun za stanovanje poravna vsakdo sam.

6. Kdor se želi vdeležiti skupne večerje (bankete) v sredo večer, naj tudi to pravočasno naznani in naj vplača za osebo 1 gld. 50 kr. brez pijače.

7. Ako se oglasi zadostno število vdeležencev, napravi se v četrtek 1. septembra poseben vlak na Bled.

8. Vstopnice bodo od 15. avgusta počeni pošiljal glavni osnovalni odbor v Ljubljani po istem potu, kakor se je kdo oglašil.

Da se ohrani pri razpošiljanju vstopnic pravi red, je neobhodno potrebno, da vsakdo naznani razločno svoje ime, priimek in stan ter zadnjo pošto. Tudi naj po vrsti zapiše razločno, kaj želi (n. pr. vstopnico, poročilo, stanovanje, banket itd.) ter naj temu pismu na odbor priloži dotične svote.

Na prepozna oglašila se bode odbor le toliko časa oziral, dokler ne bo dopolnjeno določeno število vdeležencev.

Prosimo vse rojake, zlasti pa slavne lokalne odbore in č. gg. duhovnike, da nas podpirajo pri tem težavnem poslu, ter delujejo na to, da se prvi slov. katol. shod izvrši uspešno in častno za našo domovino!

V Ljubljani, 9. julija 1892, Glavni osnovalni odbor za I. slov. katoliški shod v Ljubljani.

Književnost. — Marljivi književni podjetnik gosp. J. Krajec v Novem Mestu izdal je te dni zopet dva zvezka svoje „Narodne biblioteke.“ V snopiču 43. izdal je Sofoklejevo dramo „Edip na Kolonu“ v prevodu prof. R. Perušek-a, ki je napisal tudi životopis Sofoklejev. Ta snopič obsega 112 strani in stane le 15 kr. To je pač takó nizka cena, da se lahko meri z Reclamovo „Universal-Bibliothek!“ — V snopičih 44. in 45. nahaja se na str. 148. do 301. nadaljevanje slavnostnega Sienkiewicz-eva romana (poljskega) „Z ognjem in mečem“; s tem je končana prva knjiga romana. Dosedanji prvi del na 302 str. stane 60 kr.

Ljubljanske zabavljice. — V zadnji številki ponatisnili smo pod naslovom par neslanih zabavljic ljubljanskega „šaljivega“ lista „Pavliha“, o katerem smo dejali, da: „ako smo prav poučeni, piše se v uredništvu „Slov. Naroda“.

Vsled te naše opombe razkoračil se je nad nami „Slov. Narod“ že v svoji sobotni številki v listnici uredništva takó le:

„Gosp. Andrej Gabršček*, urednik „Nove Soče“: V večerajšnji štev. „Nove Soče“ Vi trdite, da se list „Pavliha“ piše v našem uredništvu, in na podlagi tega zopet zabavljate. Ker pa je go la neresnica, da bi uredništvo „Slov. Naroda“ le kolikaj sodelovalo pri „Pavlihi“, zato Vas pozivamo, da svojo trditve preključete. Mi pričakujemo, da to lojalno storite, ker se danje uredništvo ne umeje nobene šale.“

„Slov. Narod“ je prav po nepotrebnem pomočil peró v žolč ter zropotal nad nami celó z nekakimi grožnjami, katere smeljav je kar prezremo. Mi smo rekli: „ako s mo prav poučeni“, ker osebno se nismo mogli prepričati o tej reči. Da pa nismo tudi onega pogoja zapisali kar tje v dan, razvidno bodi iz naslednjih vrstic:

Ko je železnikar smrtno bolehal, opustil je nadaljno izdajanje „Brusa“. Z „Brusom“ ni hotel nihče nadaljevati, ker je bil preveč razpjet Zató se je sklenilo, naj se izdaja tak šaljiv list, ki bo nekako nad strankami — vsaj na videz. V ta namen se je začel izdajati „Pavliha“ sicer v Ljubljani, toda tiskal se je v Trstu. Kot lastnik in dejanski izdajatelj je pa nastopil neki g. M. Maloverh, ki je bil in je baje še vedno član uredništva „Narodnega“. (Rekli smo baje, ker nam se je takó sporočalo od več strani, a sami ga tamkaj nismo videli.) Pozneje se je „Pavliha“ začel tiskati v „Narodni Tiskarni“ in velja v obče kot trabant „Slov. Naroda“. — Imamo še druge razloge, ki nas potrjujejo v tej sodbi, a povsem nepotrebnost je, da bi jih navajali, ker nespametno bi bilo, da bi mi povsod torej ničesa preključavali. Vrhu tega, meni-

*) Čemu neki celo uredniško ime? To je nov dokaz, kakó tamkaj v Ljubljani ne morejo pozabiti stare navade: da pri vsakej navskrižnosti iščejo le osebe, po katerih bi s slastjó udrihali. Uredn.

mo, nismo s svojo pogojno izpovedjo nikogar žalili na časti ali na poštenju; ako kaj ni povsem resnično, ker bi utegnili biti napačno poučeni, se pojasni, pa je mir besedij. „Slov. Narod“ pa ni vajen preključavati niti takih lažij, s katerimi je robato, kolikor le mogoče, žalil čast in poštenje svojemu bližnjemu. Dajte poprej dobre izgledé, potem bodite takó občutljivi, „da bi ne umeli nobene šale“; dokler imate pa takó trdo kožo, kakoršno ste pokazali v svojih „štempiharstvih“ (da rabimo vaš izraz) proti osebi urednika „N. S.“ — radi česar ste si priborili pomilovanje vsakega slov. razumnika — nimate pravice do take občutljivosti.

Tudi „redakcija humorističnega lista „Pavliha“ je čutila potrebo, da se je oglašila z naslednjim popravkom:

„Slavno uredništvo „Nove Soče“ v Gorici.

Na podlagi §. 19 tisk. zak. uljudno prosimo, izvolite gledé na notico v „Novi Soči“ št. 28 vzprejeti v svoj list nastopni popravek:

Ni res, da izhaja „Pavliha“ v Narodni tiskarni: list se pač tam tiska, izhaja pa v ekspediciji: Krakovski nasip št. 18, I. nadstropje.

Ni res, da se „Pavliha“ piše v uredništvu „Slovenskega Naroda“, ampak piše se v uredništvu „Pavlihe“: Krakovski nasip št. 18.

Redakcija Humorističnega Lista „Pavliha“: Hrabroslav Debevec

Ta je gotovo naboljši dovtip, ki je zagledal beli dan iz „redakcije humorističnega lista“! Tudi mi smo imeli o svojem času izdajatelja in urednika M. K. v Tržni ulici št. 12. prvo nadstropje, kjer je torej list postavno izhajal, kamor so se pošiljala vsa pisma in pošiljatve, a dejanski izdajatelj in urednik A. Gabršček je bil drugod in on je s pošte naravnost dobival vse pošiljatve, dasi so bile drugim nadpisane (adresovane).

„Eco“ in volitve. — K gornjemu našemu poročilu o volitvi v I. razredu prešli smo naslednji dopis:

„L'Eco“ je dejala, da z okrožnico nekoga konservativnega volilnega odbora so se pripravljali kandidati in uprašja: kdo sestavlja ta odbor? — Dalje pravi, da proti tej okrožnici se je oglašil tudi konservativni odbor s protestom, ki je bil nalepljen po mestnih voglih, ker letos se konservativci niso udeležili volitve, in dostavlja, da proti protestu nima kaj reči, a želi vedeti, kdo sestavlja ta odbor? — Takó nedolžno in nevedno se dela naša ljuba „Eco“ ter s tem napravila veselje v nasprotnem liberalnem taborju. Prva okrožnica se je tiskala v Hilarijanski tiskarni; zató „Eco“ gotovo dobro vé, kdo je za njo odgovoren pred postavo: pri njem bi „Eco“ gotovo vse poizvedela, kar želi vedeti. Ali pa morebiti tega ne mara vedeti zdaj, ko se je pokazalo, kakó nečastno je propadel glavni član imenovanega tiskarne, ki je ono okrožnico tiskal in trdil se na vse kriplje, da bi bil izvoljen? Ali hoče „Eco“ prikrivati to blamažo? Čemu neki? — Kar se tiče pa protesta proti okrožnici, s katero se je zlorabilo konservativno ime, treba je dostaviti, da pod protestom je stalo tiskano ime gospoda R. M. Vervega, ki je bil pooblaščen izdati oni protest v imenu konservativnega odbora. Ako „Eco“ hoče vedeti, kdo vse je v tem odboru, obrne naj se do imenovanega gospoda, pa izvé vse, kar treba. Saj si menda vendar ne domišljuje, da je ves konservativem le ona vzela v zakup? — Bolje bi torej bilo, ako bi vsaj molčala, ter ne dajala takó povoda, da se laski liberalci posmeljujejo, češ: „Quante scissioni in questi confessionali!“ kakor se je rogal učerajšnji „Corriere“.

Blazen zločinec. — Pri Podgračnikovem posestvu kraj Rudna v Valičevskem okraju na Koroškem sedel je 26. junija kakih 50 korakov od ceste siromasen sodar iz Lišne in otapačal hleb kruha, ko ga nepoznan blazen človek zavrtno napade, mu iztrga nož iz rok in ž njim siromaka sodarja v prave pomenu razmesari. Prizadel mu je v obraz, na vratu in na prsih brez števila ran, izkopol sodarju oči z nožem in ga potem popolnoma ssekel. Neki dečko videl je grozni prizor in tekel v bližnjo gostilno „Pri Bežanu“, kjer so bili zbrani ognjegasci ki so hiteli takoj na lice mesta. Sodar bil je že mrtev; blaznik pa je klečal poleg njega, molil in se pripravil pokopat mrtevca na polju. Ognjegasci prijeli in zvezali so blaznika ter ga izročili orožnikom v Grebinju.

Nesreča na vojni ladiji. — Dne 27. m. m. padel je s krova oklope fregate „Cesaricinja Stefanija“ v Reki mornar K. Korošec v morje in se je potopil tako naglo, da ga niso mogli rešiti. Ker so naši na železnem sidrokazu njegovo čepico in krvav sled, je brzokone zadel z glavo ob železno površje sidrokaza in se ranil ter potem v nezavesti utopil.

Nadomestilo za deteljo. — Ako je navadna (rdeča) detelja pozebla ali če so jo miši tako pokončale, da ni upati kaj prideka, potem je najbolje deteljiše preorati ter je s čim drugim posejati. V to svrhu je najboljša zmes od grahore, graha in ovsu, za lahke zemlje pa od grahore, ovsu in sentjanžve rži. Da se polaganje prepriči, dobro je vmes sejati tudi turščico.

Ganz seidene Foulards von 85 kr. bis fl. 4.65 p. Met. (ca. 450 versh. Dessins, gestreift, karriert, bedruckt etc. — vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei in's Haus die Seiden-Fabrik G. Henneberg (K. u. K. Hofliedl). Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto

STARO pogrebno društvo

naznanja,

da je izdatno znižalo svoje cene in sicer:

Pogreb I. razreda	gld. 240. —
" II. "	" 140. —
" III. "	" 80. —
" IV. "	" 60. —
Voz I. razreda in kočija za duhovnika	gld. 25. —
" II. "	" 12. —
" III. "	" 6. —

Rakve iz kovine, orehovega in jelovega lesa po nizkih cenah.

ZOBOZDRAVNIK

R. KOLL

z Dunaja

ustanovil se je v Gorici, posluje, izvršuje operacije in sprejema naročila na vsakršno delo v umetnem zobovju (amerikanski sistem) vsak dan od 9. do 12. in od 2. do 6. popoldne pri dr. Pittamitz-u v ulici Dante (na desni strani ljudskega vrta).

Za ubožce: operacije brezplačno.

Razprodaja

finega in navadnega steklenega in porcelanastega blaga pod tovarniškimi cenami v Gorici na Travniku št. 8. F. Weidlich.

Ausverkauf

in feinem und ordinärem Glas und Porzellan unter den Fabrikspreisen am grossen Platze N. 8. F. Weidlich.

LA

„Foncière“

Zavarovalnica v Pešti

z glavnico in zalogom

za varščino v znesku 10 milijonov gld. Zavaruje po zmernih premijah in prostih pogojih: proti škodam po požaru, streli in eksploziji;

proti škodam pri prevažanju blaga po suhem in mokrem;

proti slučajnim nezgodam in na človeško življenje v vseh možnih kombinacijah.

Okrajni zastop

v Gorici — Gospodna ulica št. 16.

Zastopnik:

Ernest Stecker.

Cognac - Quint - Extract.

To priznana posebnost pripravam za hitro izdelovanje izbornega in zdravega konjaka, katerega ni razločevati od pravega francoskega konjaka.

Cena za 1 kilo (ki zadošča za 100 litrov konjaka) 16 gld. Navod se prilaga brezplačno. Za najboljši uspeh in zdrav izdelek jamčim.

Spirit se prihrani

z mojo neprekosljivo okrepljeno esenco za izganje; ona daje pijalca prijeten rožek okus in se dobiva le pri meni. Cena 3 gld. 50 kr. kilo (za 600-1000 litrov) z navodilom vred.

Racun teh posebnosti pripravam vsa esenca za izdelovanje ruma, silovke, zelenjavnih grenčič in vseh izbornih likerjev, spiritusov, kisa in vinskoga kisa neprokosljivo izbornosti. Navodi se prilaga brezplačno.

Ceniki poštnine prosto

— Za zdrave izdelke se jamči. —

Karol Filip Pollak

— Essenz-Specialitäten-Fabrik in Prag. —

(Dobri zastopniki se iščejo.)

Uzorci na vse kraje poštnine prosto

Priznana najboljša moderna

SUKNA,

pristna, trdna in cene vredna, za obleke in vsak namen, razpošilja proti povzetju zasebnikom in krajačem za spomladansko in poletno rabo založnica c. kr. priv. tovarnic sukna in volnenega blaga

Moriz Schwarz

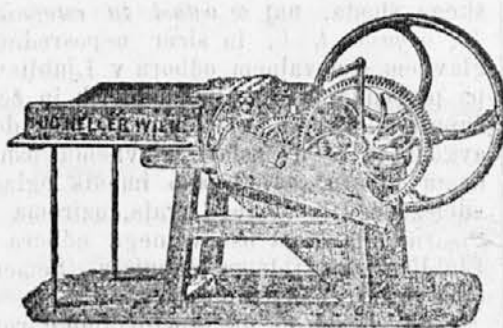
Zwittau (Mähren).

Vsa sukna za uniforme, vojaška sukna in oblički, lodni proti dežju in lovsko sukna. Črni perzians in doskine za salonska oblačila; telovniki iz piketa in avile. Sukna za livreje in biljarde. Ostanki proslajajo se po ceni, toda od tebe se uzorci ne pošiljajo.

Gospodom krojačem pošiljam nefrank. na posodo prav lepe knjige z uzorci.

VINSKI STROJI ZA KMETIJSTVO

vinarstvo in moštarstvo

mlatilnice, čistilne mline za žito, izbiralnice, rezalnice za krmo, mline za sadje, tlačilnice za sadje, tlačilnice za grodje in vino.

kakor tudi vsakovrstne druge mašine in razni stroji za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. itd. nove izvrstne konstrukcije razpošilja najceneje

Ig. Heller, Dunaj

22 PRATERSTRASSE 78.

Ilustrovani katalogi in zahvalna pisma v hrvatskem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku se pošiljajo na željo zastoj in frankovano.

Stroji se dajo na poskušnjo — jamči se zanje — pogoji so ugodni.

Cene so se znova znižale !!!

Varstvo

živinski kugi, perečemu ognju pri prešičih, muham v hlevih, mrčesom vseh vrst, gnjilobi in odvečenju lesu, hišnim in zidnim gobam, vlažnim zidovom, itd. itd.

proti

daje jedino le priznani najboljši Barthel-ov izvirmi

carbolineum

ob enem najboljši in najcenejši orehovo-rjavo mazilo za lesene reči in zgradbe, katerim

dá 34 krat večjo terpežnost.

5 kg. po pošti gld. 1.50 100 kg. gld. 16. — na Dunaju.

Strošek majhen — korist 1000kratna.

MIHAEL BARTHEL & Co.

Wien X. Keplerg. 20/30 (ustanov. 1781.) Zaloge v Gorici pri Antonu Mazzoli-ju Razgled, ki vse natančneje pové, brezplačno.

Frane Bensa,

v Ozki ulici (Via stretta) št. 8 v Gorici

prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopita, sploh vsa orodja in priprave

ZA ČEVLJARJE

Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah. Zato se slavnemu občinstvu toplo piporoča za obilen obisk.

Generalni zastop banke

„Slavije“

V LJUBLJANI

naznanja, da je od 1. dne julija

t. l. nadalje prevzel

vrhni zastop banke

„SLAVIJE“

v Gorici,

gospod Gašpar Likar,

trgovce v Semeniškej ulici

št. 10

Goldinarjev 5-10

na dan gotovega zaslužka brez glavnice in rizike ponujamo vsakemu, kdor se hoče pacati s postavno dovoljenimi srečkami in državnimi papirji — Ponudbe pod naslovom „Srečke“ je pošiljati: Annoncen-Expedition J. Danneberg

Wien, I., Kumpfgasse.

Visoko provizijo

pri dobri uporabi tudi stalno plačo plačamo agentom za razprodaje zakonito dovoljenih srečk na obroke. Ponudba na: Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest.

HIŠA

v ulici Formica št. 28

v Gorici

se prodá.

Natančneje se poizvé

pri uredništvu

„Nove Soče“

SCHUTZ - MARKE.

Dr. Kneipp.

bobovo kavo, ki je ob enem zdrava,

BRATJE ÖLZ, BREGENC,

od pred. g. župnika Kneipp-a edino pooblaščená tovarna za Kneipp-ovo sladno kavo v Avstro-Ogerski,

Dohi se v vseh boljših prodajalnicah

Kdor hoče uživati dobroto edino prave — ne na pol užgane in neslastne

Kneipp-ove sladne kave

(Kneipp-Malzkafee)

kupi naj jo le v rudičih čveterovoglatih zavojih od Bratov Ölz z varstveno znamko: podoba in ponovico. Mešana z

Ölz - ovo kavo,

ki je pripoznano najboljšje in najizdatnije primesilo, dobi se pičajo, ki daleč nadkriljuje cenena in poleg tega redilna.

BRATJE ÖLZ, BREGENC,

od pred. g. župnika Kneipp-a edino pooblaščená tovarna za Kneipp-ovo sladno kavo v Avstro-Ogerski,

Dohi se v vseh boljših prodajalnicah

ANTON POTATZKY

v Raštelju št. 7 v Gorici

prodajalnica drobega in nürnbergskega blaga

na drobno in na debelo.

Jedino in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga

za kupovalce in razprodajalce na deželi, za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga

čevljarskih, krojaških, pisarskih, popotovalnih in kadilnih potrebščin.

Zimska obuvala

Vozički in stoli na kolesih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

Tinktura za želodec,

katero prireja GABRIEL PICCOLI, lekarna pri angeljuv ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkujoča delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo, krepiča želodca ter pospešuje telesno odprtje. Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 steklenic, 5 kg. teže, velja gld. 5.26. Poštnino plača naročnik. Po 15 kr. stekleničico razprodajajo lekarnice.

Opeke iz cementa

Podpisanec sem o svojem času naznanil svojo opeko iz cementa; priporočila jo je „Nova Soča“, na goriski razstavi pa je bila odlikovana ter dobila častno priznanje.

Opeke so naslednjih vrst:

Št. 1. stane 1 opeka 11 kr.; 1 kvadr. meter pokrije 10 opek; krije se lahko strmo ali splošno, kakor s korci; 1 kos tehta 370 gramov.

Št. 2 stane 10 kr. kos, na 1 kv. m. jih gre 15; ker je to dvojната kritba, stane 1 met. 40 kr. več.

Št. 3 stane 6 1/2 kr. kos, jih gre 20 na 1 kv. m.; izdelane so po domačem načinu.

Št. 4 štirovoglata ploče za tlak so tako močne, da težak voz lahko vozi po njih. Stanejo 25 kr. kos in jih gre 10 na 1 kv. m.; 1 ploča lehta 750 gr.

Št. 5. Šesterovoglata ploče za tlak; stane 25 kr. vsaka in jih gre 12 na 1 kv. m.; vsaka tehta 650 gr.; b a r y a n e 2 kr. več.

Št. 6. Vodovodne cevi iz cementa, v katerih se ohrani voda najbolj zdrava in mrzla. 1 meter dolgosti stane 95 kr.; odprtina 6 cm, t. j. 1 col; 1 m. dolgosti tehta 12 kilov. — Debelejše cevi so primerno dražje.

Da so moje opeke izvrstne, sposobne za vsako vreme in podnebje, prepriča se lahko vsakdo pri tistih gospodarjih, ki imajo hiše z njimi pokrite, n. pr. Ivan Mlekuž na Koritnici (pri Bolcu), Josip Zornik v Čezsoči, Ivan Vulč v Čezsoči itd. Čim bolj so te opeke stare, toliko boljše so!

Opek sem prodal že za več poslopij, na Tolminkem in Bolškem, pa tudi plošč za tlak. Priporočam se sl. občinstvu tudi zanaprej, zlasti zdaj, ko imamo čez Sočo železni most, da se blagó lahko prevažá.

Ivan Vulč,

v Čezsoči (pri Bolcu)

izdelovalec opek, tlakov in cevij iz cementa.

Že več let pripoznano zdravilo za pomirjenje bolezní

Pazite na	Kwizdov	Pazite na
	Qiichtfluid	
Steklenica stane 1 gld.		
Dohi se pravi v vseh lekarnah		
(3)		

Franz Joh. Kwizda

alk. u. k. 6sterr. u. kön. rumän. Hoflieferant. Kreisapotheker, Korneuburg b. Wien.